

DE WILDE MATHILDE

(DIE WILDE HILDE)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE WILDE MATHILDE - DIE WILDE HILDE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (*youtube e.d.*) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (*loon!*) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (*tevens bewijs van aankoop*), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Leonard - een man zonder kapsones, en daarom ook niet overweg kunnend met de verregaande hoogvliegerij van zijn vrouw

Carola - bedoelde echtgenote, die aan het feit, dat ze een apotheek runnen, een overdreven status meent te mogen ontlennen

Lilian - hun dochter, op het punt staand een huwelijk aan te gaan met iemand, waarmee haar moeder meer op heeft dan zichzelf

Ditmar - de aanstaande echtgenoot van Lilian; van beroep pillendraaier en voorbestemd de apotheek van z'n schoonvader over te nemen; iemand, die het bijzonder goed met zichzelf getroffen heeft

Mathilde - hulp in de huishouding; resolute persoonlijkheid van middelbare leeftijd; geen blad voor de mond nemend en ook niet schromend zich ergens mee te bemoeien; maar in feite wel goedmoedig van aard en met het hart op de juiste plaats

Rudie - sympathieke jonge banketbakker en specialist in het maken van bruidstaarten

De Mol - wichelroedeloper van gevorderde leeftijd

DECOR:

Het verhaal speelt in de woonkamer van een apothekersfamilie, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is een deur naar de keuken, in de korte kant rechts de deur naar de slaapkamers van de ouders en de dochter. In de brede achterwand een open doorgang naar de voordeur en mogelijke andere vertrekken. De inrichting van de kamer kan naar eigen goeddunken, afhankelijk van de beschikbare ruimte, maar moet wel de indruk geven van een huishouden op betere stand. Naast gebruikelijk zaken als een tafel met wat stoelen, bank met fauteuils, kast of dressoir, moet aan een der wanden echter ook 'n boekenrek staan van dusdanige hoogte, dat men op een stoel moet gaan staan om bij het bovenste schap te komen. Ook dient ergens in de kamer een cd-speler voorhanden te zijn, of een ander eenvoudig iets, om vlug even 'n muziekje te laten horen.

EERSTE BEDRIJF

Carola: *(in haar optreden steeds dame, maar men kan merken, dat haar voornaamheid ietwat gemaakt is)* Hoe was de naam ook alweer?

Mathilde: *(zit op het puntje van de fauteuil, met 'n handtas op de knieën)* Als het u niets uitmaakt: Mathilde van Bommel.

Carola: En eh, ik mag dan voor het gemak toch wel gewoon Mathilde zeggen, neem ik aan?

Mathilde: Natuurlijk, mevrouw de apothekeresse, helemaal zoals u wilt.

Carola: *(ietwat uit de hoogte)* Je kunt me mevrouw Hollewijn noemen. Ik hecht geen waarde aan het gebruik van titelatuur.

Mathilde: Zoals u wenst, mevrouw Hollewijn.

Carola: En eh, voor alle duidelijkheid, Mathilde, ik heb je alleen maar nodig tijdens de komende weken, hoofdzakelijk ter voorbereiding van de feestelijkheden bij gelegenheid van het huwelijk van mijn dochter.

Mathilde: Aha, uw dochter gaat trouwen?

Carola: Inderdaad. En daar ik natuurlijk enorm veel maatschappelijke verplichtingen heb...

Mathilde: Natuurlijk.

Carola: ...moet ik me dus om andere dingen bekommeren dan de gewone dagelijkse beslommeringen. En daarom dus heb ik een betrouwbare steun gezocht.

Mathilde: Ik zal u steunen waar het maar mogelijk is, mevrouw Hollewijn, daarop kunt u zonder meer rekenen.

Carola: *(haar opnemend)* Nou ja, u ziet er zo op het oog tenminste heel bruikbaar uit, ofschoon men dat van tevoren natuurlijk nooit zo precies kan weten.

Mathilde: Nee, dat weet men van tevoren nooit. Maar ik stel desondanks voor, om het eens met elkaar te proberen.

Carola: *(met ietwat gekwelde glimlach)* Dit voorstel had eigenlijk van mijn kant moeten komen. Maar eh, wat ik u nog vragen wil, hebt u referenties?

Mathilde: Nee, mevrouw Hollewijn, maakt u zich daarover maar geen zorgen. Ik ben in m'n hele leven nog nooit ernstig ziek geweest.

Carola: *(met 'n zucht)* Nou ja, ik wil het in elk geval eens met u riskeren.

Mathilde: En ik met u.

Carola: *(onthutst)* U bedoelt?

Mathilde: Begrijpt u me alstublieft niet verkeerd, maar wat schieten

we ermee op, als u wel met mij overweg kunt, maar ik niet met u?
Dat zou immers een catastrofe zijn. Begrijpt u me?

Carola: (*staat op, koeltjes*) Ik begrijp u best, mevrouw van Bommel, eh, Mathilde wou ik natuurlijk zeggen. En eh, als je wilt, kun je voor mijn part meteen hier blijven.

Mathilde: (*haalt schort tevoorschijn*) Natuurlijk blijf ik, wat dacht u. Ik heb m'n schort al meegebracht.

Carola: (*verwonderd*) Was je er dan al zeker van, dat ik je zou aannemen?

Mathilde: Allicht. Goede hulpen in de huishouding zijn tegenwoordig schaars. (*haar jas uittrekkend en schort ombindend*) Zegt u maar wat u gedaan wilt hebben, dan begin ik meteen. Op mij wacht toch niemand meer, dus maakt het ook niet uit waar ik ben. Ik voer namelijk de status van weduwe.

Carola: Oh, dat spijt me voor je.

Mathilde: Dat hoeft echt niet, want veel plezier heb ik aan m'n man niet gehad.

Carola: (*minzaam*) Ja ja, echtgenotes hebben het lang niet altijd even gemakkelijk.

Mathilde: U zegt het, mevrouw Hollewijn, u zegt het.

Lilian: (*met Leonard op via doorgang*) ...En je weet best, pa, dat ik me mijn huwelijk zó "niet" heb voorgesteld!

Leonard: Maar Lily toch!

Carola: (*streng*) Noem het kind niet voortdurend Lily! Dat goedkoop gedoe steeds. Ze heet Lilian! En als ik jullie even mag voorstellen: dit is Mathilde en zij zal me de komende tijd een handje helpen.

Leonard: (*hartelijk*) Zo zo, dan hebben we nu dus een Mathilde in huis. (*vrolijk*) Wij zullen het wel met elkaar kunnen vinden, denkt u niet ook?

Mathilde: Daar twijfel ik geen seconde aan.

Carola: En dit is onze dochter Lilian.

Mathilde: U bent het dus, die binnenkort gaat trouwen? Alvast gefeliciteerd zeg.

Lilian: (*grinnikend*) Nou, dat lijkt me 'n beetje voorbarig. Men weet immers nooit, wat het huwelijk voor iemand in petto heeft.

Mathilde: Dat is een waar woord, juffrouw Lilian. Als ik aan dat van mij denk! Ik zou u dingen kunnen vertellen, waardoor u de zin om te gaan trouwen voor altijd en eeuwig zou vergaan.

Lilian: (*vrolijk*) Hallo zeg, dat is beslist geen opsteker voor me.

Carola: Mathilde, ga nu maar naar de keuken, anders hoef je niet meer te beginnen, het is al haast avond. Probeer er maar alvast een beetje orde te scheppen, dan kom ik zo meteen ook om je

wegwijs te maken. (*doelt op links*) De keuken is daar.

Mathilde: Met alle plezier. Daarvoor ben ik immers gekomen en niet om praatjes te maken. (*met jas en handtas naar links, tot Lilian*) Maar zodra we een beetje tijd hebben, juffrouw Lilian, zal ik u eens het een en ander vertellen, waarvan u de haren ten berge rijzen. (*af*)

Leonard: (*grinnikend*) Dat lijkt me een fraai portret te zijn zeg.

Lilian: (*vrolijk*) Echt zo'n type om een avondje mee stuk te krijgen.

Carola: (*koel*) Ik heb haar niet aangenomen om avondjes mee stuk te krijgen, maar als hulp in de huishouding. En ik moet je verzoeken, Lilian, niet al te vertrouwelijk met haar te worden. Men dient een zekere afstand te bewaren.

Lilian: Alsjeblieft, ma, doe toch niet steeds zo, alsof wij van betere komaf zijn.

Leonard: (*sarcastisch*) Je kent je moeder toch.

Carola: Bemoei jij je daar niet mee, Leonard. Dat wij ons vandaag de dag op dit maatschappelijk niveau bevinden, heb je enkel en alleen aan mij te danken.

Leonard: Carola, jouw soortgenoten, die zich op dat niveau bevinden, kunnen me de kont kussen!

Carola: (*onthutst*) Leonard!

Leonard: Probeer er toch eindelijk eens vrede mee te hebben, dat ik maar een man uit het volk ben en dat ook zal blijven. Het feit, dat je mij bij gelegenheid van bepaalde "maatschappelijke verplichtingen" in een smoking perst, zal daar heus niets aan veranderen.

Carola: (*ijzig*) Hetgeen ook niet te loochenen valt.

Lilian: Ik hoop, dat dit regelmatig terugkerend thema daarmee voor vandaag afgesloten is, want we hebben belangrijker dingen te bespreken.

Leonard: En daarmee zijn we dan toch weer bij hetzelfde onderwerp. Je moeder wil een pompeuze bruiloft, wij met z'n tweeën niet. Hamvraag: wie zal toegeven?

Carola: Ik in elk geval niet.

Lilian: Ma, alsjeblieft! Waarom wil je zoveel mensen uitnodigen, die ik helemaal niet ken? Wat heeft dat nou voor zin?

Carola: Lilian, je bent m'n enigst kind en 't is voor mij het hoogtepunt van m'n leven, jou op een met onze gevestigde status overeenkomende wijze uit te huwelijken. Is dat nou zo moeilijk te begrijpen?

Leonard: Opscheppen wil ze, met mijn geld.

Carola: Man, jij denkt alleen maar aan het geld.

Leonard: Onzin. Lilian is net zo goed ook "mijn" dochter, als ik dat even mag opmerken en voor haar is me net zo min iets teveel. Maar ik zie niet in, waarom ik voor Jan en alleman uit de betere klasse, zoals jij het noemt, een orgie zou moeten organiseren.

Carola: Met jou is gewoon niet te praten, dat is zinloos. Jij hebt geen stijl, absoluut geen stijl.

Lilian: *(smekend)* Alsjeblieft, beste ouders, mag deze dochter, dit enigst kind, er jullie even op wijzen, dat we zo niet verder komen?

Carola: Ik laat me in elk geval niet op andere gedachten brengen. Jouw huwelijk zou anders niet de aandacht krijgen waarop men in onze kringen recht heeft.

Lilian: Momentje, ma. Hebben we het nu over jouw huwelijk of over het mijne? Ik heb er geen behoefte aan, op die dag zoveel vreemde mensen om me heen te hebben. En als dat hele gedoe zo blijft doorgaan, zie ik nog gebeuren, dat ik helemaal niet trouw.

Leonard: Dat zou ook het verstandigste zijn.

Carola: *(kwaad)* Leonard, hoe durf je zoiets te zeggen?! Wil je haar het huwelijk soms tegenmaken? Terwijl Ditmar nota bene ook nog apotheker is!

Leonard: *(nors)* Dat is dan ook het enige positieve aan 'm.

Carola: *(buiten zichzelf)* Ik begrijp jullie niet! Ik begrijp van dit alles niets! Wat is hier eigenlijk gaande? *(tot Leonard)* Binnenkort is de bruiloft, de gasten hebben al hun uitnodiging ontvangen en jij wilt haar het huwelijk uit d'r hoofd praten?!

Leonard: Ik praat haar niets in en ik praat haar niets uit het hoofd. Zij is oud genoeg om zelf te beslissen wat ze moet doen. Maar ik heb zo het gevoel, dat ze nog niet helemaal zeker van zichzelf is.

Carola: *(honend)* Gevoel? Net of jij al eens ooit iets gevoeld hebt! *(tot Lilian)* Kind, laat je niet van de wijs brengen. Je bent alleen een beetje nerveus, dat is alles. Maar je moeder zal het wel allemaal regelen en ik ben er zeker van, dat het een bruiloft wordt, die je nooit zult vergeten.

Leonard: Daarvan ben ik overtuigd. Maar gezien het feit, dat ik in deze aangelegenheid toch geen stem in het kapittel heb, zal ik me maar weer aan belangrijker zaken gaan wijden. *(strijkt Lilian liefdevol over d'r haar)* Baby, laat je er niet onder krijgen. Volg de weg, die jezelf voor het beste houdt.

Lilian: Doe ik, pa, dankjewel. *(hij af via doorgang)*

Carola: Alsof hij zich ooit iets aan jouw opvoeding gelegen heeft laten liggen. Dat heeft hij sowieso steeds aan mij over... *(vanuit de keuken komt het geluid van scherven gerinkel, de twee verstarren)*

Mathilde: *(op uit links, schuchter)* Gossie, mevrouw Hollewijn, dat is

me nu echt wel een beetje pijnlijk.

Carola: Lieve hemel, wat was dat?

Mathilde: Hoe het precies in z'n werk is gegaan, weet ik ook niet. Maar op de tafel stond een dienblad met glazen. Dat wil zeggen, het stak 'n stuk uit, en daar ben ik toen per ongeluk eh...

Carola: (*theatraal*) O nee zeg, het begint al goed! Dat waren de glazen voor Lilian. Kristal, mond geblazen en handgeslepen! Begrijp je ook wel wat je hebt aangericht?

Mathilde: (*berouwvol*) Ik kan 't me wel indenken. Maar u kunt het gerust van m'n loon aftrekken hoor.

Carola: Wat die glazen gekost hebben, kun jij in je hele leven niet bij elkaar poetsen.

Mathilde: (*parmantig*) Dan betaal ik ze uit m'n eigen zak. Uiteindelijk heb ik ook nog wel wat op m'n spaarbankboekje.

Carola: (*met volume*) Hou toch je mond! Ga maar weer terug naar de keuken! (*Mathilde druipt af*)

Lilian: Waarom schreeuw je nou zo tegen d'r? Zo kostbaar waren die glazen niet eens. En bovendien beviel die barokke troep me toch al niet. Ik wil moderne glazen.

Carola: (*helemaal met zichzelf bezig*) Dat lomp geval zal hier niet oud worden. (*neemt plaats, lijdend haar slapen masserend*) Wat alles op me af komt! Het is me een raadsel hoe ik het allemaal voor elkaar moet krijgen. Ik voel m'n migraine alweer opkomen.

Lilian: Als je hoofdpijn hebt, ga je toch wat liggen, ma.

Carola: Dit is niet zomaar een beetje hoofdpijn, m'n kind, maar echte migraine.

Lilian: (*ogen ten hemel*) Dat wéét ik, ma.

Carola: De hemel moge je voor dit soort lijden bewaren. (*er wordt aangebeeld*) Dat zal Ditmar zijn. Nou ja, dan ga ik maar wat liggen, want je zult vast wel met je toekomstige man alleen willen zijn.

Lilian: Och ma, leg daar toch niet zo de nadruk op. Zó verliefd zijn we niet meer.

Carola: (*probeert lijdend vrolijk te zijn, schalks met 'n vinger dreigend*) M'n kind, voor je eigen moeder hoef je toch niet te doen alsof. (*af in rechts*)

Lilian: (*roept in doorgang*) Kom d'r maar in, Ditmar, de deur ligt nog aan.

Ditmar: (*een nietszeggende jongeman, van het soort, dat het goed met zichzelf getroffen heeft, op via doorgang*) Hallo liefje. (*vluchtig kusje op d'r wang*) En, hoe voelt het bruidje zich?

Lilian: (*beetje onwillig*) Hoe zou ik me voelen?

Ditmar: (*speels haar gezicht aanrakend*) Ha, slecht gehumeurd?

Lilian: Laat dat. Je hoeft niet steeds m'n gezicht te bepotelen.

Ditmar: *(gaat ergens zitten, gekrenkt, slaat losjes de benen over elkaar)* Alsjeblieft, dan niet. Wat heb je toch vandaag?

Lilian: Och, pa en ma zitten elkaar voortdurend in de haren over de bruiloft en naar mij vraagt niemand.

Ditmar: Hallo zeg, wie gaat er uiteindelijk trouwen?

Lilian: Dat vraag ik me ook steeds vaker af. En zeg jij nou eens eerlijk, Ditmar, wat vind jij dan van het hele theater, dat ma aan het organiseren is?

Ditmar: Och, weet je, kind...

Lilian: *(bits)* Noem me niet steeds kind. Ik heb de laatste twintig jaar niets anders gehoord. Ik word je vrouw en niet je kind.

Ditmar: Jeetje, vandaag is madam wel heel lichtgeraakt. Maar eh, om op je vraag terug te komen: theater kan men het eigenlijk niet noemen. Weet je, ik ben van mening, dat een zekere vorm van representatie bij een gelegenheid als deze geen kwaad kan. Het is immers zo, dat ik ter zijner tijd de apotheek van je vader zal overnemen, en als aankomend zakenman heeft men van huis uit toch al een maatschappelijke instelling, weet je wel. Daarom kan het volgens mij absoluut geen kwaad, als de mensen alvast weten met wie ze te maken krijgen.

Lilian: *(naar rechts, opent deur, spottend)* Ik zal even de deur naar de slaapkamers openzetten, zodat ma je ook kan horen. Jouw woorden zullen als balsem zijn voor haar door migraine gekweld hoofd.

Ditmar: Wat heb je vandaag toch? Je bent onverdraaglijk sarcastisch.

Lilian: *(sluit deur)* Ik geloof, dat ik inderdaad wat nerveus ben. *(bij de zittende Ditmar, omarmt hem vanachter, zich tegen hem aan vlijend)* Ditmar, je moet heel lief tegen me zijn. Ik weet niet wat met mij aan de hand is, maar ik ben helemaal niet meer zo gelukkig als ik eigenlijk zou moeten zijn.

Ditmar: Och kom, m'n kind... eh, liefje, dat is toch niet zo vreemd. Door dat hele voorbereidingsgedoe ben je gewoon uit je normale doen. Maar als de bruiloft voorbij is en we helemaal alleen met ons tweetjes zijn, zul je pas ontdekken hoe wondermooi dat zal zijn.

Lilian: Maar waarom heb ik dan zo'n schrik? Ik bedoel, niet alleen voor de bruiloft, maar voor alles? Dat is toch niet normaal.

Ditmar: Luister, liefje, dit is m'n eerste huwelijk en ik heb er dus geen flauw idee van welke gemoedstoestand in een dergelijk geval als normaal te bestempelen is. *(kusje op haar hand)* Ik voel me in elk geval helemaal op m'n gemak.

Lilian: (*dromend*) Ik wil echt gelukkig zijn.

Ditmar: Dat ben je ook, echt waar. Je beseft 't op dit moment alleen nog niet ten volle.

Lilian: Kunnen we met z'n tweetjes niet gewoon ergens naartoe rijden, voor mijn part naar een klein dorpje, en daar in alle stilte trouwen?

Ditmar: M'n klein dom gansje, hoe stel je je dat dan voor? De gasten zijn al uitgenodigd en alle voorbereidingen getroffen. Dan kunnen we toch niet zomaar op de vlucht slaan.

Lilian: Het was ook maar 'n idee.

Ditmar: (*lichte knuffel*) Kom, wees nu weer m'n lieve kleine meid.

Mathilde: (*op uit links, handen aan d'r schort drogend*) Zo, nu zal me toch iemand moeten wijzen waar ik het gerei... Ha, dat zal dan wel de aanstaande bruidegom zijn.

Ditmar: (*staat op, stijve buiging*) Ditmar Wind.

Mathilde: Geeft niet. Ik ben Mathilde van Bommel, de rechterhand van de vrouw des huizes.

Ditmar: Aha. U staat mijn toekomstige schoonmoeder dus daadkrachtig ter zijde.

Mathilde: Ik doe m'n best, maar alle begin is moeilijk. Twaalf mondgeblazen kristalglazen hebben dat al ervaren.

Lilian: Mathilde, dat is toch geen ramp. Op de eerste plaats brengen scherven geluk en op de tweede plaats: die glazen bevielen me toch al niet.

Mathilde: (*vrolijk*) Dan heb ik er u dus ook nog een plezier mee gedaan? Hahaa!

Ditmar: (*ontzet, tot Lilian*) Maar liefje, die kostbare glazen! Ik ben van mening, dat men van het personeel toch een beetje meer oplettendheid zou mogen verwachten.

Lilian: (*sussend*) Ditmar, laat toch, we regelen dat wel. (*tot Mathilde*) Ik kom zo, en dan zal ik je wel wegwijs maken.

Mathilde: Ha, prima. (*blijft in afwachtende houding bij de deur staan*)

Lilian: Ik zei, ik kom er zo aan.

Mathilde: Maar natuurlijk, neemt u mij niet kwalijk. (*grijnzend*) U moet immers nog afscheid nemen. (*af in links*)

Ditmar: Dat personage bevalt me helemaal niet.

Lilian: Mij daarom des te beter. Jammer eigenlijk, dat wij op zoveel punten verschillend van opvatting zijn.

Ditmar: Maar gelukkig niet, als het om echt belangrijke zaken gaat.

Lilian: Vaak zijn gewone alledaagse dingen voor de harmonie tussen twee mensen van doorslaggevender betekenis dan welke belangrijke zaken ook.

Ditmar: Je bent me vandaag te vermoeiend, liefje. (*op z'n horloge kijkend*) Wanneer zie ik je weer?

Lilian: Je wou toch morgen terugkomen?

Ditmar: O ja? Oké, dan tot morgen. En probeer ondertussen een beetje tot rust te komen. Er bestaat geen enkele reden om je ongerust te maken. (*vluchtig kusje*) Geloof me, laat het maar allemaal aan je moeder over. Die weet heus wel wat ze doet. (*af via doorgang*)

Lilian: (*schamper*) Ja, dat weet ze inderdaad.

Mathilde: (*hoofd om deur links*) Is meneer de bruidegom vertrokken en kan ik nu binnenkomen?

Lilian: Ja, Mathilde, kom er maar in.

Mathilde: En eh, wat ik zeggen wou, ofschoon zich dat natuurlijk niet past, op een moment, dat ik nauwelijks in huis ben, maar eh...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto